

PROGRAMES DE TREBALL-FORMACIÓ QUE GESTIONEN ELS AJUNTAMENTS

Tallers-escola: mà d'obra a preus de saldo

Les escoles-taller han pujat com l'escuma en els darrers mesos. Els pressupostos destinats per l'INEM i el Fons Social Europeu són importants i els ajuntaments no han desaprofitat l'ocasió. Malgrat que aquesta fórmula de treball-formació és força interessant, les irregularitats han començat a aparèixer.

Nel·lo Pellicer

L'ordre ministerial del 29 de març de 1988 regula un dels pilars fonamentals, juntament amb el Pla de Formació i Inserció Professional, de la política de creació de treball per a joves del govern socialista. Aquest document regularitza la creació de les escoles-taller i les cases-ofici, dues modalitats de treball associat, importades d'Europa, que el govern socialista ha creat amb l'objecte de reduir la taxa d'atur dels joves.

Aquesta fórmula té com a finalitat qualificar desocupats, preferentment menors de vint-i-cinc anys, en ocupacions relacionades amb la recuperació del patrimoni artístic, la rehabilitació dels entorns urbans o la millora del medi ambient. El projecte preveu una fa-

se de formació professional i una altra de treball que no poden ser inferiors a un any ni superiors a tres.

Les escoles-taller i les cases-ofici (versió urbana del taller-escola) són programes públics de treball-formació que promouen i gestionen els ajuntaments. Durant l'any 1988 el pressupost global per a aquestes activitats ha estat de més de 30.000 milions de pessetes. L'INEM n'ha aportat uns 15.000 i la resta ha estat finançada al 50% pel Ministeri de Treball i el Fons Social Europeu.

Més d'un any després d'iniciada aquesta experiència al País Valencià, la fórmula es mostra irregular i ineficaç. Sobretot si tenim en compte la quantitat de recursos de què es disposa. Mentre uns gaudeixen de personal qualificat per a l'ensenyament i els ta-

Objectiu: qualificar els joves.

Estiu

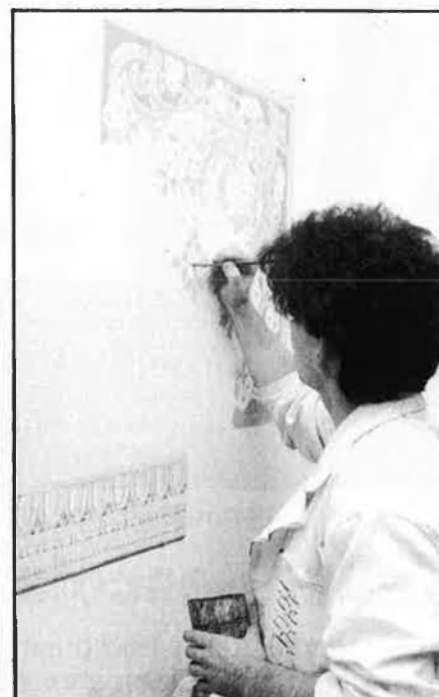
NOVETATS en LLIBRES

<p>edicions 62 s/a</p> <p>BARCELONA 2080 I ALTRES CONTES IMPROBABLES</p> <p>Victor Mora «El Mirall i el Temps»</p> <p>Una imaginació desbridada i unes dols de fabulació poc comunes es manifesten a <i>Barcelona 2080 i altres contes improbables</i>.</p>	<p> Editorial Laia</p> <p>LA DAMA DEL PAÍS DEL SOL</p> <p>J. M. Palau i Camps Col·lecció L'Eclèctica, 2 850 ptes.</p> <p>D'unes cendres pot sortir una mort que ho creme tot.</p>
<p>Edicions BROMERA</p> <p>ALFABET</p> <p>Josep Palàcios Col·lecció Narrativa, 7</p> <p>A mig camí entre Poe i Borges, 26 relats inquietants que consagren un gran escriptor. Un llibre extraordinari que els lectors informats esperen de fa temps.</p>	<p>EDITORIAL EMPÚRIES</p> <p>LA CORONA SENSE FULLES</p> <p>Gianni Padoan Col·lecció Cronos</p> <p>Una reconstrucció novel·lada dels Jocs Olímpics de la Grècia antiga.</p>
<p> GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p> <p>EL NOU PINOTXO</p> <p>Christine Nosthinger Col·lecció «Gregal Llibres»</p> <p>El nou Pinotxo, adaptat al món i als comportaments d'avui, recrea el famós personatge, que ja ha fet cent anys, il·lustrat a tot color per Nikolaus Heidelbach.</p>	<p> LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p> <p>L'AMIC DEL VENT</p> <p>Francesc Lleal (Fora de col·lecció)</p>
<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>GUIA DE FORASTERS</p> <p>Vicent Ribes L'Ham, 5, 53 pàgs.</p> <p>A partir d'uns anuncis de diari rigorosament històrics, l'autor ha imaginat una acció que transcorre a la València de la primeria del segle XIX.</p>	<p> curial</p> <p>LA NIT VERMELLA</p> <p>Isidre Grau Il·lustració d'Anna Manel·la</p> <p>Crònica d'una mutació sentimental, la història d'un triangle amorós vista des d'un quart angle.</p>
<p> Edicions Proa</p> <p>COLL DE SERPS</p> <p>Cremades i Arlandis Narratives 314, núm. 7</p> <p>La història d'un home que volia ser soldat i que fou al·lissat. «Premi Sant Jordi de novel·la 1977»</p>	<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>ELS PRIMERS QUARANTA-NOU CONTES</p> <p>Ernest Hemingway. Les Millors Obres de la Literatura Universal/Segle XX, 36, 432 pàgines.</p> <p>«Al llarg d'aquest llibre el lector es convenç que Hemingway és el millor escriptor de narracions curtes en llengua anglesa.» (The New Yorker.)</p>

llers funcionen de manera coordinada, altres estan en les mans de contractats mancats de qualsevol mena de formació pedagògica. Així, els tallers-escola s'assemblen, en ocasions, més a un campament d'estiu on predomina la improvisació que al projecte de treball i formació per a joves que originalment són.

Irregularitats laborals

Segons un document de l'organització sindical Comissions Obreres, «l'ordre ministerial que regula les escoles-

La qualificació dels professors és insuficient.

taller no forma part de cap projecte global i es caracteritza per deixar molts aspectes en l'aire». A més, no defineix quins han de ser els criteris de selecció dels alumnes ni com s'han d'agrupar aquests, cosa que produeix desfases entre uns i altres. Pel que fa als monitors, no han superat cap prova d'idoneïtat i per raó del caràcter artesanal de les matèries, la major part dels professors manquen de tot tipus de formació pedagògica.

Un dels focus d'irregularitats més important és el de les contractacions d'alumnes i monitors. Aquestes queden en mans del centre promotor, que és qui escull el model de contracte. Així, en els darrers mesos, han començat a aparèixer els primers problemes pel fet que quasi la totalitat dels contractes són o bé d'obra o bé a temps parcial i no contempen, ni de bon tros, els salaris-conveni. Els contractes no sobrepassen el 75% del salari mínim interprofessional, que està actualment en

Joves per a recuperar el patrimoni.

46.680 pessetes. A causa dels diferents criteris de programació, les relacions laborals interrompudes són molt freqüents, com també els retards a cobrar els primers quatre mesos de formació que subvenciona l'INEM.

«S'observa —diu el document de CCOO— com les institucions s'aferren a les escoles-taller, ja que aquestes representen una forma més de disposar de mà d'obra barata per a satisfer les necessitats municipals». Durant les últimes setmanes, una gran part dels

Inversió pressupostada l'any 1988 per als tallers-escola i les cases-ofici dels Països Catalans

	Tallers-escola i cases-ofici	Alumnes	Inversió any 1988/ptes.
Les Illes Balears	4	82	135.500.000
Catalunya	52	3.108	3.348.500.000
País Valencià	26	1.332	2.549.580.000

alumnes del taller-escola de Quartell (prop de Sagunt) han dedicat algunes jornades a confeccionar unes estructures de ferro decorades amb bombetes per a engalanar els carrers del poble durant les festes locals que s'han celebrat fa unes setmanes. Una activitat que, segons l'alcalde, forma part dels tallers; tant del de forja, com del de medi ambient i del de ceràmica. L'alcalde de Quartell, Francesc Hugué, no dubta a afirmar que els tallers-escola «són empreses de l'ajuntament».

Dins del capítol d'irregularitats, en els darrers mesos s'han donat casos de pressions envers els alumnes. A Alzira, capital de la Ribera Alta, s'han donat, segons fonts sindicals, actituds despòtiques per part del seu director, Agustí Ferrer Clari, envers un grup d'alumnes, a més d'utilitzar el temps de formació en altres activitats diferents de les estipulades pels programes del taller de construcció i restauració allí existents. En aquests moments la plaça de director del centre d'Alzira està vacant. També pel mes de maig, a Bétera (Camp del Túria), un grup de set alumnes van ser pressionats per a abandonar el curs i se'ls amenaçà, des de la direcció, de no renovar-los el contracte.

Segons el document de CCOO, el programa d'escoles-taller no ofereix cap garantia laboral a alumnes i professors. Tampoc estableix quina serà la qualificació professional de l'alumne una vegada finalitzat el període de permanència, sinó que es limita a obtenir una certificació de professionalitat i assistència.

Rentar les pedres

Quasi tots els tallers-escola que funcionen al País Valencià, Catalunya i les Illes en aquests moments contemplan projectes de restauració i recuperació del patrimoni artístic. Dins d'aquestes intervencions n'hi ha algunes que es realitzen en importants enclavaments patrimonials, com és el cas, al País Valencià, de les sitges de Burjassot, els

voltants del castell de Cullera i Sagunt o el centre històric de Requena. A Catalunya destaca la intervenció de l'entorn del Monestir de Sant Cugat del Vallès, o els jardins d'Horta a Barcelona.

Tots aquests projectes, en el cas del País Valencià, han estat supervisats per la Direcció General del Patrimoni Cultural de la Conselleria de Cultura de la Generalitat valenciana. Quan no ha existit aquest projecte, la intervenció no s'ha autoritzat, com fou el cas de la proposta de restauració i rehabilitació del poblat ibèric de Sant Miquel de Lliria.

Quant a la formació dels monitors, no hi ha normativa i com que es tracta d'artesania, en la majoria de casos la seua formació és molt irregular, explica Carme Aranegui, cap de servei de la Direcció General del Patrimoni Cultural. Malgrat tot, «l'experiència és molt beneficiosa —diu Carme Aranegui—, perquè, a més de fomentar l'educació dels joves, permet restaurar una gran part del patrimoni. En termes generals hi ha hagut casos molt positius, com el taller de Dénia, amb una gran incidència de conscienciació sobre la població; altres han tingut resultats mediocres per falta de coordinació».

El director de l'Escola d'Arts i Oficis de València, Carlos Sevilla Corella, lamenta la descoordinació entre els tallers-escola i els organismes educatius. Per a ell, «hi ha una potenciació política dels ensenyaments semblants als nostres. Concretament, de les escoles-taller que es financen amb diners públics».

Tothom coincideix a afirmar la validesa de la fórmula de les escoles-taller. Una modalitat de treball associat que ha donat resultats positius tant a països com França o Alemanya com a indrets del País Valencià pioners en aquests programes formatius com és el cas de Dénia (Marina Alta).

Les irregularitats detectades se centren en el terreny de la gestió, decisions que estan en les mans d'administradors i monitors. □